

بیانات در جمع دانشجویان و اساتید دانشگاه صنعتی امیرکبیر / ۱۳۷۹/۱۲/۰۹

مسئله‌ای که برای نظام به اصطلاح لیبرال دموکراسی - که نه لیبرال است، نه دموکراسی؛ یعنی نظام استکبار و استثمار جهانی - و کمپانیهای صهیونیستی و همپیمانان و همراهانشان مطرح است، هیچ چیز نیست جز این‌که بتوانند از مراکز قدرت خودشان، کاملاً انحصارطلبانه و تمامیت‌خواهانه، کنترل همه‌ی مراکز اساسی منافع جهانی را در اختیار داشته باشند. انقلاب را به انحصارطلبی متهم می‌کنند، برای این‌که انقلاب از سر راه انحصارطلبی آنها بریزد. دنیا را به عنوان دهکده‌ی جهانی معرفی می‌کنند، برای این‌که کدخدایی این دهکده را در اختیار بگیرند. شعار وحدت فرهنگی و جهانی‌گری فرهنگی می‌دهند، برای این‌که فرهنگ خودشان را بر تمام فرهنگهای عالم مسلط کنند. در زمینه‌ی مسائل مربوط به خودشان، در زمینه‌ی فرهنگ غربی، در زمینه‌ی فرهنگهایی که زمینه‌ساز استعمار بوده، اجازه‌ی کوچکترین خدشه و مناقشه‌ی در سطح بین‌المللی به هیچ کس نمی‌دهند؛ اما از شما می‌خواهند که در فرهنگ و باورها و عواطف و اصول خودتان معتقد به تکرر و چندقرائتی باشید؛ اجازه بدهید در ایمان و فکر و فرهنگ و پایه‌های مستحکم اصولی شما هر کس طبق برداشت خودش حرف بزند و اظهار نظر کند؛ اما نسبت به خودشان چنین چیزی را اجازه نمی‌دهند! هیچ کس در سطح دنیا اجازه ندارد نسبت به منافع امریکا نگاه چند قرائتی داشته باشد. هر جا منافعتان اقتضا کند، با قاطعیت وارد می‌شوند. اگر بپرسند بر چه اساس وارد شده‌اید، یک مبنای فکری هم برایش درست می‌کنند.

بیانات در جمع دانشجویان و اساتید دانشگاه صنعتی امیرکبیر / ۱۳۷۹/۱۲/۰۹

چهار پنج سال قبل از این، در الجزایر انتخابات آزادی برگزار شد؛ اما تا دیدند این انتخابات به پیروزی چند نفری که آنها را نمیبسنیدند، منتهی خواهد شد، سازماندهی و کمک کردند و یک کودتای نظامی به راه انداختند و مردم را سرکوب کردند. همه هم در دنیا اعتراف می‌کردند که آن انتخابات، آزاد بود؛ مظهری از مردم‌سالاری - و به قول آنها دموکراسی - بود؛ اما درعین‌حال کوبیدند و سرکوب کردند! اگر کسی سوال میکرد چرا سرکوب میکنید، برایش استدلالی مطرح میکردند: چون اسلامگراها سر کار می‌آیند و آنها با نظرات ما در زمینه مسائل جهانی و دموکراسی مخالفند! یعنی برای خودشان پایه‌های اصولی فرهنگی و فکری را تعریف میکنند؛ به هیچ کس هم در دنیا اجازه نمیدهند که در این پایه‌ها مناقشه و خدشه‌ای کند و حرف مخالفی بزند؛ اما پایه‌های فکری شما و اصول و مبانی و ارزشها و دلبستگیهای مستحکم و اثبات‌شده فکری اسلامی را مورد مناقشه قرار میدهند و اگر بگویند چرا، اعتراض میکنند؛ چند قرائتی است؛ این یک قرائت است، آن هم یک قرائت است؛ لذا به پلورالیزم فرهنگی معتقد میشوند! اگر بگویند چرا، شما را به دگم بودن و تحجرگرایی متهم میکنند که چرا شما با پلورالیزم فرهنگی مخالفید؛ در حالی که خودشان در زمینه تعریف منافع و مفاهیمی که این منافع بر آن مبتنی است، به هیچ‌وجه معتقد به پلورالیزم نیستند و آن را قبول نمیکنند! اینهاست که بایستی جوان مسلمان و جوان دانشجو، از سر آگاهی نسبت به این اهداف و مطامع فکر کند، تصمیم بگیرد، حرف بزند و اقدام کند. عده‌ای به عنوان حرف نو، همان حرفها را به فارسی برمیگردانند و درباره‌اش حرف میزنند و مقاله مینویسند و همه ارزشهای یک انقلاب و پایه‌های مستحکم فکری یک ملت را مورد خدشه و مناقشه قرار میدهند. در حالی که اینها حرف نو نیست؛ اینها حرفهای شناخته شده است؛ منشأ این حرفها و انگیزه گویندگانشان هم معلوم است. کسانی که این فکر و فرهنگ را تولید کرده‌اند، برای همین مقصود بوده است که بر ملتها و کشورها و فرهنگهای دیگران مسلط شوند. آیا این درست است که ما بیایم حرف آنها را ترجمه و تکرار کنیم؟!

بیانات در دیدار زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۸۰/۱۲/۱۲

سیاستمداران امریکا و روشنفکران وابسته، امروز در عمل و زبان خود، برخلاف همه ادعاهای صلح‌طلبی گذشته‌شان، جنگ را به صورت یک امر مقدس جلوه میدهند؛ اصول و ارزشهای امریکایی را یک امر مطلق و مقدس جلوه میدهند. درست نقطه مقابل آن چیزی که در طول سالهایتمادی، تبلیغاتچیهای اینها تبلیغ میکردند و میگفتند ما به تکررگرایی و احترام به عقاید انسانها قائل هستیم؛ دائم ادعا میکردند ما طرفدار صلحیم؛ ورود ما به فلان‌جا به خاطر صلح است؛ اقدام ما در فلان‌جا به خاطر صلح است. امروز در اظهارات خود به این‌جا کشانده شده‌اند که مجبورند جنگ را تقدیس کنند و آن را یک امر مقدس جلوه دهند. این خطای بزرگ و فراموش نشدنی آنهاست که همه ادعاهای گذشته‌شان را در چشم افکار عمومی دنیا بتدریج باطل میکند. نمیفهمند هوای نفس، برداشتن چه گامهای خطایی را بر آنها تحمیل کرده است. این گامهای خطا را یکی پس از دیگری برداشته‌اند و باز هم برمیدارند. در دنیا چهره نظامی و جنگ طلب و خشنی از خود نشان میدهند که برای قضاوت افکار عمومی امروز و فردای دنیا به‌شدت محکوم کننده است. چاره‌ای هم ندارند. ادعا میکنند ما طرفدار دموکراسی و حکومت متکی به آرا مردم هستیم؛ درعین‌حال از حکومتهای متعددی که با کودتا روی کار آمده‌اند، یا از حکومتهای استبدادی‌ای که در تشکیل آنها حتی یک رای مردمی دخالت نداشته است، حمایت میکنند. این رسوا شدن در مقابل افکار عمومی است. بدون این که بدانند و بفهمند چه کار میکنند، این خطاها یکی پس از دیگری آنها را وارد مراحل خطای جدیدتری کرده و میکند. اینها مقدمه سقوط است.

بیانات در دیدار جوانان و دانشجویان سیستان و بلوچستان / ۱۳۸۱/۱۲/۰۶

آنها در بلندگوها از بحث آزاد و گفتگو و دموکراسی سخن میگویند؛ اما این شعاری دروغین است. آنها اهل گفتگو، دموکراسی و بحث آزاد نیستند. در داخل ایران، پلورالیسم، شکاکیت، شک در مسلمات و اولیات اعتقادی و تسامح و تساهل را ترویج میکنند؛ میگویند از عقایدتان بگذرید و نسبت به آنها تساهل و تسامح داشته باشید. اما این مربوط به داخل جامعه‌ی ایران و جوامع اسلامی است. وقتی بحث به جایی میرسد که خودشان آن را ارزشهای امریکایی و غربی خطاب میکنند، دیگر جای گفتگو نیست. مشابه‌سازی، یکسان‌سازی و جهانی‌سازی، اعتقادات مسلمانی است که دنیا باید در مقابل آنها کوچکترین اعتراضی نکند! در این‌جا دیگر چهره‌ی دیکتاتوری به خود میگیرند. پرچم دموکراسی و آزادیخواهی یک دروغ آشکار است. کدام امریکا میخواهد به مردم دنیا آزادی هدیه دهد؟! امریکایی که برای حفظ منابع خود، ملتها را با فجیعترین وضع به بدبختی سوق میدهد؟! امریکایی که فجایعش در ویتنام و افغانستان فراموش نشده و نخواهد شد - این فجایع هنوز هم ادامه دارد - و امروز هم مردم عراق را تهدید میکند؟! در این‌جا با پرچم دموکراسی پیش می‌آید؛ اما نوبت به مردم فلسطین که میرسد، از دموکراسی خبری نیست! آیا مردم فلسطین انسان نیستند؟!

بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان بیست و هشتمین کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی / ۱۳۹۳/۱۰/۱۹

انسان میببند و نوشته‌هایی را مشاهده میکند گاهی چیزهایی بعضی میگویند و مینویسند که با توجه به آیات قرآن نوشته نشده است. قرآن میفرماید که «قولا اما بالله و ما آنزل الینا و ما آنزل الی ابرهیم و اسمعیل و ... و ما اوتی موسی و [عیسی و ما اوتی] النبیون»، (۱) بعد از آنکه همه‌ی آن شرایع قبلی را ذکر میکند که وظیفه‌ی مسلمان این است که به آنها اعتقاد داشته باشد، بعد میفرماید: فان امنوا بمثل ما امنتم به فقد اهدتوا. اسلام پلورالیسم را قبول ندارد؛ آنهاهی که ترویج میکنند که «اسلام چون از حضرت موسی و حضرت عیسی تجلیل کرده است، قائل به پلورالیسم است» به قرآن مراجعه کنند، متون اسلامی را ملاحظه کنند؛ از روی بی‌اطلاعی و از روی غفلت، یک مطلبی را ذکر میکنند؛ اسلام این است؛ فان امنوا بمثل ما امنتم به فقد اهدتوا و ان تولوا فانما هم فی شقاق فسیکفیکهم الله؛ (۲) این معنای قرآن [است]. آنوقت در بین مسلمانان «حریص علیکم»؛ درباره‌ی پیغمبر میفرماید که «حریص علیکم بالمومنین روف رحیم»؛ (۳) نسبت به مومن دارای رافت [اما] اشد علی الکفار رحماً بینهم؛ (۴) در مقابل کسانی که با شما دشمنی میکنند و دشمن شما هستند «اشدا» باشید؛ یعنی سخت باشید؛ مثل خاکریز نرم نباشید که دشمن از هرجا خواست بتواند در شما نفوذ کند؛ مستحکم باشید، ایستاده باشید اما «رحماً بینهم»، بین خودتان، دل‌هایتان با هم صاف باشد، با هم مهربان باشید؛ اسمها نتواند شما را از هم جدا کند، مرزهای جغرافیایی نتواند شما را با هم دشمن کند، مرزهای جغرافیایی نتواند ملتها را در مقابل

هم قرار بدهد؛ این از آن درس‌های پیغمبر است. ما امروز - روز ولادت نبی اکرم - خوب است درس بگیریم؛ فقط تجلیل کردن و تعریف کردن از پیغمبر، کاری نیست که امروز از ما انتظار می‌رود؛ باید درس بگیریم، باید بخواهیم که آنچه را پیغمبر برای آن مبعوث شده است، تحقق ببخشیم که عرض کردم اولویت، امروز در دنیای اسلام اتحاد است.

بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان بیست و هشتمین کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی / ۱۳۹۳/۱۰/۱۹

انسان میبندد و نوشته‌هایی را مشاهده میکند گاهی چیزهایی بعضی میگویند و مینویسند که با توجه به آیات قرآن نوشته نشده است. قرآن میفرماید که «قولوا امنا بالله و ما انزل الینا و ما انزل الی ابرهیم و اسمعیل و ... و ما اوتی موسی و [عیسی و ما اوتی] النبیون»، بعد از آنکه همه‌ی آن شرایع قبلی را ذکر میکند که وظیفه‌ی مسلمان این است که به آنها اعتقاد داشته باشد، بعد میفرماید: فان امنوا بمثل ما ائتمتم به فقد اهدوا. اسلام پلورالیسم را قبول ندارد؛ آنهایی که ترویج میکنند که «اسلام چون از حضرت موسی و حضرت عیسی تجلیل کرده است، قائل به پلورالیسم است» به قرآن مراجعه کنید، متون اسلامی را ملاحظه کنید؛ از روی بی‌اطلاعی و از روی غفلت، یک مطلبی را ذکر میکنند؛ اسلام این است: فان امنوا بمثل ما ائتمتم به فقد اهدوا و ان تولوا فانما هم فی شقاق فسیکفیکهم الله؛ این معنای قرآن [است]. آنوقت در بین مسلمانان «حریص علیکم»؛ درباره‌ی پیغمبر میفرماید که «حریص علیکم بالمومنین روف رحیم». نسبت به مومن دارای رافت [اما] اشدنا علی الکفار رحماً بینهم؛ در مقابل کسانی که با شما دشمنی میکنند و دشمن شما هستند «اشدنا» باشید؛ یعنی سخت باشید؛ مثل خاکریز نرم نباشید که دشمن از هرجا خواست بتواند در شما نفوذ کند؛ مستحکم باشید، ایستاده باشید اما «رحماً بینهم»، بین خودتان، دل‌هایتان با هم صاف باشد، با هم مهربان باشید؛ اسمها نتواند شما را از هم جدا کند، مرزهای جغرافیایی نتواند شما را با هم دشمن کند، مرزهای جغرافیایی نتواند ملتها را در مقابل هم قرار بدهد؛ این از آن درس‌های پیغمبر است. ما امروز - روز ولادت نبی اکرم - خوب است درس بگیریم؛ فقط تجلیل کردن و تعریف کردن از پیغمبر، کاری نیست که امروز از ما انتظار می‌رود؛ باید درس بگیریم، باید بخواهیم که آنچه را پیغمبر برای آن مبعوث شده است، تحقق ببخشیم که عرض کردم اولویت، امروز در دنیای اسلام اتحاد است.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان / ۱۳۹۵/۰۴/۱۲

من همین چند شب پیش اتفاقاً در تلویزیون دیدم یکی از بزرگان و علمای بزرگ حوزه‌ی علمیه قم راجع به پلورالیسم، با یک بیان ساده‌ی قرآنی یک بحث بسیار خوب و کوتاهی کرد؛ چون یک عده‌ای هستند که میخواهند پلورالیسم را به اسلام نسبت بدهند؛ چون اسلام گفته «ان الذین امنوا و الذین هادوا و النصارى الصابئین من امن بالله و الیوم الآخر»، پس اسلام «همه‌دینی» است و به هر دینی که خواستید [عمل کنید]؛ خب این حرف غلطی است اما خب حرفی است که با تعبیرات و با شذومد و با های‌وهوی، مدعیانی این را چند سال ابراز میکنند، یک عده‌ای از بیچاره‌ها را هم تحت تاثیر قرار میدهند. خب، من میبینم یک عالم برجسته‌ی دینی در تلویزیون با بیان خیلی ساده و کاملاً اقناع کننده - کاملاً اقناع کننده - این منطق را رد میکند؛ خب این مغتتم است.

